

Kl. 19:21

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig over, at Socialdemokraterne bl.a. ikke kunne stemme for de SDO-lån, som ville gøre det billigere. Man undlod simpelt hen at stemme, og det undrede mig da fantastisk meget, for her var der virkelig en mulighed for måske at få nedsat renterne, for det byggeri er jo betydelig sikret i alle ender og kanter. Så der kan jeg undre mig over, at man ikke, ligesom vi andre, sørgede for at få det igen netop på det almene boligområde, fordi sikkerheden er der. Jeg forstår det simpelt hen ikke, det gør jeg ikke.

Med hensyn til at de SDO-lån løber over 35 år: Ja, det er rigtigt, det gør de, men når man fastlægger huslejen i den almene sektor, så er det jo procentvis – jeg tror, det er 3,4 pct. af anlægssummen, der så vil udgøre huslejen – og der skal man selvfølgelig ind. Det nytter jo ikke noget bare at køre videre og så sige, at nu er renterne blevet lavere, og vi har forlænget løbetiden. Der skal vi jo have andre ind over, bl.a. regeringen, til at sige, at det, vi tjener, det, det bliver billigere på den anden måde, må vi så bruge til at nedsætte lejen procentvis. Og det er det, legen går ud på at få den til.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Nanna Westerby.

Kl. 19:23

(Ordfører)**Nanna Westerby (SF):**

Det er jo på en lidt trist baggrund, at vi har en, synes jeg, så vigtig debat her i dag. Det er en lidt trist baggrund, fordi der er alt for mange mennesker i dag, der ikke har mulighed for at finde en bolig i nærheden af deres arbejde, som er til at betale. Det er en vigtig debat, fordi boligen udgør rammen om vores liv. Både økonomisk og socialt er boligen helt afgørende for menneskers ve og vel, og det burde være en fundamental ret for alle at kunne finde en ordentlig bolig, der passer til deres behov og pengepung.

Men boligen er ikke kun rammen om den enkeltes liv, situationen på boligmarkedet er også helt afgørende for resten af samfundet. Desværre bliver boligmarkedet i de her år stadig mere opsplittet. Over hele landet går udviklingen den forkerte vej. Vi oplever høje boligpriser, der er i stadig stigning, og vi oplever stadig større problemer i store byer og i de økonomisk attraktive områder med at få en blanding af befolkningen,

den blanding, som vi alle sammen ønsker. Særlig i de større byer er det umuligt for familier med almindelige eller lave indkomster at finde en bolig, der er til at betale. Mange offentligt ansatte som sygeplejersker, pædagoger og social- og sundhedsassistenter kan ikke engang finde en almen bolig, der er til at betale. Beregninger, der er foretaget af CASA, Center for Alternativ Samfundsanalyse, boligselskabet Domea og fagbladet Boligen, viser, at en lærer og en social- og sundhedsassistent, der tilsammen har to børn, mangler 5.273 kr. om måneden for at få råd til en fireværelseslejlighed i København. Det giver et enormt rekrutteringsproblem i de større byer, for her er der jo også brug for arbejdskraft som politibetjente eller skolelærere.

Af samme årsag er der nogenlunde bred enighed blandt partierne her i Folketinget om, at vi skal have et blandet boligmarked, at der i alle byer skal være boliger, som folk har råd til at betale. Den målsætning synes vi er for vigtig til blindt at overlade til markedet. Når det frie boligmarked svigter, som det gør lige nu, så må vi gribe ind. Det gør vi mange steder på boligmarkedet. Det gør vi, når der opstår huller i lejelovgivning, hvor lejere kommer i klemme, eller når der ikke bygges nok plejeboliger.

Nu står vi altså i en situation, hvor det stort set er umuligt for lav- og mellemlønde grupper at finde en bolig, der er til at betale, i en by som København. Så skal der gribes ind, og så skal vi da stille de nødvendige redskaber til rådighed til kommunerne, som det foreslås med det her forslag.

Københavns Kommune har efterlyst det her redskab, nemlig at kommunerne kan sælge grunde til under markedsprisen for dermed at kunne stille krav til køberne. Den efterlysning mener jeg og SF at vi bør lytte til.

Det er selvfølgelig vigtigt, at vi sikrer gennemskueligheden. Der skal stilles krav til kommunerne om, at det skal være helt tydeligt, hvornår og under hvilke vilkår grunde sælges til under markedsprisen. Det tror jeg ikke der er nogen som helst uenighed om herinde. Hvad der til gengæld lader til at være uenighed om, er, om vi skal lade stå til, mens grundpriserne mange steder i landet umuliggør byggeri af almene boliger, om vi skal lade stå til, mens familier med almindelige indkomster presses ud af de større byer, eller om vi skal gribe ind og give kommunerne de redskaber, der er nødvendige for, at de kan ændre situationen.